

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ

Бр. 4-00-266/2015
Датум, 09.10.2019. године
Београд

ОБЈАВЉЕНО НА WEB
ПРЕЗЕНТАЦИЈИ И
ОГЛАСНОЈ ТАБЛИ ДАНА
22-11-2019. ГОДИНЕ
ОБАВЕШТЕЊЕ СЕ
СНАТРА ИЗВРШЕНИМ
УСТЕКОМ ДАНА 07.12.2019.

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева „АЕ пројект центар“ д.о.о. Сомбор, ул. Грује Дедића бр. 23, овлашћеног члана групе понуђача коју чини и „ВЕО РОТЕЗ“ д.о.о. Београд, ул. Јове Илића бр. 87, поднетом у поступку јавне набавке мале вредности услуга – израда пројектне документације за изградњу црпне станице у Сивцу, ЈНМВ бр. 21/2014, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 25.12.2014. године, наручиоца ЈП „Завод за изградњу“ Кула, ул. Лењина бр. 8, у већу састављеном од председнице Републичке комисије Хане Хукић, као председнице већа, те чланица Републичке комисије Мерсике Марковић и Јасмине Миленковић, као чланица већа, у складу са пресудом Управног суда бр. III-2 У.3939/16 од 18.06.2019. године, на основу чл. 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 124/2012; 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 09.10.2019. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту права подносиоца захтева захтева „АЕ пројект центар“ д.о.о. Сомбор, овлашћеног члана групе понуђача коју чини и „ВЕО РОТЕЗ“ д.о.о. Београд, поднет у поступку јавне набавке мале вредности услуга – израда пројектне документације за изградњу црпне станице у Сивцу, ЈНМВ бр. 21/2014, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 25.12.2014. године, наручиоца ЈП „Завод за изградњу“ Кула, као неоснован.

Образложење

У предметном поступку јавне набавке мале вредности услуга – израда пројектне документације за изградњу црпне станице у Сивцу, ЈНМВ бр. 21/2014, процењене вредности у износу од 1.000.000,00 динара, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 25.12.2014. године, наручиоца ЈП „Завод за изградњу“ Кула (у даљем тексту: наручилац), понуђач „АЕ пројект центар“ д.о.о. Сомбор, овлашћени члан групе понуђача коју чини и „ВЕО РОТЕЗ“ д.о.о. Београд (у даљем тексту: подносилац захтева), поднео је захтев за заштиту права који је код наручиоца примљен дана 02.02.2015. године.

Републичка комисија је по пријему документације од наручиоца, претходно испитала поднети захтев за заштиту права у смислу постојања процесних претпоставки ради даљег поступања по истом, односно да ли поднети захтев садржи све елементе предвиђене чланом 151. став 1. ЗЈН.

Увидом у достављену документацију предметног поступка, Републичка комисија је утврдила да је подносилац захтева, поступајући по позиву наручиоца бр. 02-2938/15 од 04.02.2015. године за допуну захтева за заштиту права, дана 06.02.2015. године

допунио захтев за заштиту права, те приложио као доказ о уплати таксе за поднети захтев за заштиту права „Потврду о извршењу налога“, издаваоца „Vojvođanska banka“ a.d. Нови Сад, филијала Сомбор, у којој је наведено да је подносилац захтева дана 05.02.2014. године извршио плаћање износа од 40.000,00 динара на рачун бр. 840-0000742221843-57, док је као сврха плаћања наведено „адм. такса ЈН шифра 566940“

Увидом у наведену потврду, Републичка комисија је утврдила да иста не садржи ознаку јавне набавке за коју је поднет захтев за заштиту права нпр. у виду броја којим је иста означена у конкурсној документацији, ЈНМВ бр. 21/2014, или другу ознаку на основу које се може утврдити да је такса уплаћена за конкретну јавну набавку, као ни назив наручиоца у поступку јавне набавке поводом које је поднет предметни захтев за заштиту права.

Из наведеног разлога, Републичка комисија је сходно члану 58. став 1. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/2001 и "Сл. гласник РС", бр. 30/2010; у даљем тексту: ЗУП), те члану 154. став 2. ЗЈН а у вези са чланом 151. став 1. тачка б. ЗЈН, позивом за допуну бр. 4-00-266/2015 од 06.04.2015. године, затражила од подносиоца захтева да у року од два дана од дана пријема овог позива, а под претњом последица пропуштања одређених чланом 154. став 3. ЗЈН, допуни поднети захтев за заштиту права тако што ће, између осталог, доставити потврду о уплати таксе прописане чланом 151. став 1. тачка б) ЗЈН, која ће обавезно садржати, поред назива примаоца, сврху уплате и број или другу ознаку јавне набавке на коју се поднети захтев за заштиту права односи, назив наручиоца, те да иста буде издата од стране банке, да садржи печат банке, као и да буде потписана од овлашћеног лица банке, те да јасно буде истакнуто да је уплата таксе извршена и датум када је уплата исте реализована, тј. извршена.

Поступајући по налогу Републичке комисије подносилац захтева је дана 14.04.2015. године, као доказ о уплати таксе доставио следећу документацију: „Потврду о извршењу налога“, издаваоца „Vojvođanska banka“ a.d. Нови Сад, филијала Сомбор, у којем је као сврха плаћања наведено „адм. такса ЈН шифра 566940“, без назива наручиоца; документ насловљен као „Промет – задужење (извод)“ потписан и оверен печатом „Vojvođanska banka“ a.d. Нови Сад, филијала Сомбор, у којем је као сврха плаћања наведено „адм. такса ЈН шифра 566940 FT 15036370349876“, без назива наручиоца; документ насловљен као „Преглед промета“ потписан и оверен печатом „Vojvođanska banka“ a.d. Нови Сад, филијала Сомбор, у којем је као сврха плаћања наведено „адм. такса ЈН шифра 566940 FT 15036370349876“, без назива наручиоца и „Извод текућег рачуна“ потписан и оверен печатом „Vojvođanska banka“ a.d. Нови Сад, филијала Сомбор, у којем је као сврха плаћања наведено „адм. такса ЈН шифра 566940 FT 15036370349876“, без назива наручиоца.

На основу напред изнетог, Републичка комисија је констатовала да ниједан од наведених докумената које је подносилац захтева доставио не садржи ознаку јавне набавке за коју је поднет захтев за заштиту права нпр. у виду броја којим је иста означена у конкурсној документацији, ЈНМВ бр. 21/2014, или друге ознаке на основу које се може недвосмислено утврдити да је такса уплаћена за конкретну јавну набавку, будући да се ознака „ЈН шифра 566940 FT 15036370349876“ која је наведена у достављеним документима ни у једном делу предметне документације не јавља као ознака конкретне јавне набавке. Такође, наведени достављени документи не садрже ни назив наручиоца у поступку јавне набавке поводом које је поднет предметни захтев за заштиту права.

Утврђени недостатак у поменутих достављених документима има за последицу да се на основу њихове садржине не може утврдити на коју јавну набавку се односи

уплаћена такса, тј. не може се утврдити да је иста плаћена управо за јавну набавку поводом које је поднет предметни захтев за заштиту права.

Из наведеног произилази да у конкретном случају подносилац захтева није у свему поступио у складу са позивом за допуну бр. 4-00-266/2015 од 06.04.2015. године.

Како подносилац захтева није исти допуну у складу са позивом за допуну бр. 4-00-266/2015 од 06.04.2015. године, те како поднети захтев за заштиту права није садржао све законом прописане елементе који су предуслов да би се по њему могло поступати, Републичка комисија је, сходно члану 154. став 3. ЗЈН и члану 58. став 2. ЗУП, донела закључак бр. 4-00-266/2015 од 21.04.2015. године којим је предметни захтев за заштиту права одбацила као непотпун.

Дана 22.05.2015. године, подносилац захтева подноси тужбу Управном суду у Београду ради поништаја закључка Републичке комисије бр. 4-00-266/2015 од 21.04.2015. године.

Управни суд Републике Србије, Одељење у Новом Саду је дана 15.01.2016. године донео пресуду бр. III-1 У-7949/15 (која је код Републичке комисије примљена дана 03.06.2015. године), којом је уважена тужба тужиоца „АЕ пројект центар“ д.о.о. Сомбор, овлашћеног члана групе понуђача коју чини и „ВЕО РОТЕЗ“ д.о.о. Београд и поништен закључак Републичке комисије бр. 4-00-266/2015 од 21.04.2015. године, те предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање.

Поступајући по пресуди Управног суда Републике Србије, Одељење у Новом Саду бр. III-1 У-7949/15, Републичка комисија је донела закључак бр. 4-00-266/2015 од 09.02.2016. године којим је одбацила предметни захтев за заштиту права као непотпун.

Дана 09.03.2016. године, подносилац захтева подноси тужбу Управном суду у Београду ради поништаја закључка Републичке комисије бр. 4-00-266/2015 од 09.02.2016. године.

Управни суд Републике Србије, Одељење у Новом Саду је дана 18.06.2019. године донео пресуду бр. III-2 У.3939/16 (која је код Републичке комисије примљена дана 29.08.2019. године), којом је уважена тужба тужиоца „АЕ пројект центар“ д.о.о. Сомбор, овлашћеног члана групе понуђача коју чини и „ВЕО РОТЕЗ“ д.о.о. Београд и поништен закључак Републичке комисије бр. 4-00-266/2015 од 09.02.2016. године, те предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање.

У образложење предметне пресуде суд, између осталог, наводи да је на седници свих судија овог суда дана 31.03.2014. године заузео правни став према коме потврда о уплати таксе не представља податак већ доказ који треба да садржи захтев за заштиту права, те да се достављање тог доказа не може наложити с позивом на правне последице пропуштања из члана 154. став 3. ЗЈН. Надаље је наведено да, уколико законом или другим прописом није прецизно одређено шта представља доказ – потврду о уплаћеној републичкој административној такси, уплата републичке административне таксе може се доказивати извештајем о свим променама на пословном рачуну правног лица који банка доставља клијенту, на коме се налазе сви налози за пренос који су реализовани, потврдом банке о извршењу налога за пренос односно овереном копијом свифт поруке, као и другим одговарајућим доказним средствима у складу са законом, те је стога исти оценио да се не може прихватити као правилан и на закону заснован закључак туженог органа да тужилац, као подносилац захтева, није доставио доказ о уплати предметне таксе.

У вези са изнетим, Управни суд Републике Србије, Одељење у Новом Саду, налазећи да је оспореним закључком повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио је као у ставу I диспозитива пресуде, с тим што су примедбе суда, изнете у предметној пресуди, обавезујуће за тужени орган у смислу одредбе члан 69. став 2. истог закона.

Поступајући у складу са пресудом Управног суда, а уважавајући ставове и схватања истог, Републичка комисија је поновила поступање у предметном поступку заштите права, те је мериторно разматрала предметни захтев за заштиту права и утврдила следеће:

Предметни захтев за заштиту права поднет је у фази након доношења Одлуке о додели уговора бр. 02-2938-1/2014 од 27.01.2015. године којом се уговор о предметној јавној набавци додељује понуђачу „Шидпројект“ д.о.о. Шид, ул. Кнеза Милоша бр. 2 (у даљем тексту: изабрани понуђач).

Предметним захтевом за заштиту права подносилац захтева је оспорио прихватљивост понуде изабраног понуђача у погледу испуњености додатног услова кадровског капацитета, указујући да изабрани понуђач није доставио доказ захтеван конкурсном документацијом, односно потврду Инжењерске коморе Србије да није покренут поступак против носилаца лиценци, а који недостатак је, како наводи подносилац захтева, и наручилац констатовао у Извештају о стручној оцени понуда. У допуни захтева за заштиту права достављеној наручиоцу дана 06.02.2015. године, подносилац захтева је цитирао садржину конкурсне документације у погледу захтеваних доказа о испуњености додатног услова кадровског капацитета, уз поновно истицање да изабрани понуђач у својој понуди није доставио конкурсном документацијом захтевани доказ, односно потврду Инжењерске коморе Србије да није покренут поступак против носилаца лиценци.

Из наведеног, подносилац захтева је предложио да се предметни захтев за заштиту права усвоји као основан. Такође, Републичка комисија констатује да подносилац захтева у поднетом захтеву за заштиту права није определио трошкове поступка заштите права.

Наручилац је дана 13.02.2015. године доставио Републичкој комисији одговор на поднети захтев за заштиту права, као и комплетну документацију о предметном поступку јавне набавке.

У достављеном одговору наручилац је истакао да је навод подносиоца захтева неоснован, те да наручилац остаје при образложењу изнетом у Одлуци о додели уговора у којој је објашњено да изабрани понуђач није доставио потврду Инжењерске коморе Србије да није покренут поступак против носилаца лиценци, али је доставио копије лиценци са потврдама Инжењерске коморе Србије које су издате крајем 2014. године, чиме је доказао испуњеност предметног додатног услова, будући да су достављене Потврде из понуде изабраног понуђача издате од Инжењерске коморе Србије и истима се потврђује да против носилаца лиценци није покренут поступак пред судом части. Такође, наручилац је истакао и да је дана 03.02.2015. године од Инжењерске коморе Србије тражио тумачење у вези са питањем потврда које прате лиценце.

Републичка комисија је испитујући основаност предметног захтева за заштиту права, а након прегледа достављене документације о предметном поступку јавне набавке, одлучила као у диспозитиву овог решења из следећих разлога:

Увидом у конкурсну документацију за предметну јавну набавку, Републичка комисија је утврдила да је наручилац истом предвидео додатни услов којим је захтевао да понуђач да понуђач има следећи кадровски капацитет:

- дипл. грађевински инжењер са лиценцом 313 или 314
- дипл. грађевински инжењер са лиценцом 310 или 311
- дипл. инжењер машинства са лиценцом 332
- дипл. инжењер електротехнике са лиценцом 350
- дипл. инжењер електротехнике са лиценцом 352
- дипл. инжењер геологије са лиценцом 391 или 392

-дипл. инжињер архитектуре са лиценцом 300 (одговорни пројектант арх.пројекта)

-дипл. инжињер машинства са лиценцом 330 (одговорни пројектант термодинамике, термоенергетике, процесне и гасне технике).

Као доказе испуњености истог наручилац је конкурсном документацијом одредио да понуђач доставља следеће:

• фотокопије лиценци и потврде ИКС (инжињерске коморе Србије) да су приложене лиценце важеће и да није покренут поступак против носиоца лиценце у ИКС, као и радне биографије. Уколико су у радном односу доставити М образац, уколико обављају рад ван радног односа доставити копију уговора о радном ангажовању за услуге које су предмет ове јавне набавке.

Увидом у понуду изабраног понуђача, Републичка комисија је утврдила да је исти као доказе испуњености додатног услова кадровског капацитета, поред осталог, доставио следеће:

- лиценцу 314 2142 03 за лице Д.Ј. и Потврду Инжењерске коморе Србије од 22.09.2014. године којом се потврђује је да носилац лиценце 314 2142 03 Д.Ј. на дан издавања Потврде члан Инжењерске коморе Србије, да је измирио обавезу плаћања чланарине закључно са 16.10.2015. године и да му одлуком Суда части издата лиценца није одузета;
- лиценцу 310 D305 06 за лице С.К. и Потврду Инжењерске коморе Србије од 06.10.2014. године којом се потврђује је да носилац лиценце 310 D305 06 С.К. на дан издавања Потврде члан Инжењерске коморе Србије, да је измирио обавезу плаћања чланарине закључно са 23.10.2015. године и да му одлуком Суда части издата лиценца није одузета;
- лиценцу 332 M383 13 за лице П.М. и Потврду Инжењерске коморе Србије од 14.10.2014. године којом се потврђује је да носилац лиценце 332 M383 13 П.М. на дан издавања Потврде члан Инжењерске коморе Србије, да је измирио обавезу плаћања чланарине закључно са 09.10.2015. године и да му одлуком Суда части издата лиценца није одузета;
- лиценцу 350 1051 03 за лице Д.В. и Потврду Инжењерске коморе Србије од 03.09.2014. године којом се потврђује је да носилац лиценце 350 1051 03 Д.В. на дан издавања Потврде члан Инжењерске коморе Србије, да је измирио обавезу плаћања чланарине закључно са 25.09.2015. године и да му одлуком Суда части издата лиценца није одузета;
- лиценцу 352 F453 07 за лице Д.В. и Потврду Инжењерске коморе Србије од 03.09.2014. године којом се потврђује је да носилац лиценце 352 F453 07 Д.В. на дан издавања Потврде члан Инжењерске коморе Србије, да је измирио обавезу плаћања чланарине закључно са 25.09.2015. године и да му одлуком Суда части издата лиценца није одузета;
- лиценцу 391 M505 13 за лице З.К. и Потврду Инжењерске коморе Србије од 17.03.2014. године којом се потврђује је да носилац лиценце 391 M505 13 З.К. на дан издавања Потврде члан Инжењерске коморе Србије, да је измирио обавезу плаћања чланарине закључно са 03.03.2015. године и да му одлуком Суда части издата лиценца није одузета;
- лиценцу 300 1700 03 за лице С.С. и Потврду Инжењерске коморе Србије од 06.10.2014. године којом се потврђује је да носилац лиценце 300 1700 03 С.С. на дан издавања Потврде члан Инжењерске коморе Србије, да је измирио обавезу плаћања чланарине закључно са 16.10.2015. године и да му одлуком Суда части издата лиценца није одузета;

- лиценцу 330 1573 03 за лице П.М. и Потврду Инжењерске коморе Србије од 17.10.2014. године којом се потврђује је да носилац лиценце 330 1573 03 П.М. на дан издавања Потврде члан Инжењерске коморе Србије, да је измирио обавезу плаћања чланарине закључно са 09.10.2015. године и да му одлуком Суда части издата лиценца није одузета.

Увидом у допис наручиоца Инжењерској комори Србије од 03.02.2019. године, Републичка комисија је утврдила да је наручилац тражио појашњење на околност да ли Потврде које се издају уз лиценце имају исту „тежину“ тј. важност као и посебно издата потврда да одлуком Суда части против носиоца лиценце није покренут поступак.

Дана 14.04.2019. године наручилац је, поступајући по позиву за допуну документације, доставио додатну документацију Републичкој комисији, у прилогу које и допис Инжењерске коморе Србије бр. 789 од 20.03.2019. године, у којем се Инжењерска комора Србије изјаснила на захтевано појашњење наручиоца на следећи начин: „На лични захтев члана Коморе, Инжењерска комора Србије, у редовном поступку, издаје Потврду којом се потврђује чланство у Комори, да је на дан издавања потврде члан измирио обавезу плаћања чланарине Комори, као и да одлуком Суда части издата лиценца није одузета. Ова Потврда се може користити у било коју сврху прописану законом. Рок важења ове Потврде је означен на самом обрасцу Потврде. Осим тога, на основу писаног захтева, који може поднети члан Коморе, суд, државни орган, организација или правно лице, Комора такође може издавати потврде везане за лиценце и статус чланова Коморе, за потребе поступака који се воде пред судовима, државним органима, организацијама и предузећима. Ове потврде садрже податке из евиденције Коморе, које важе на дан издавања исте и могу се користити искључиво за сврху због које су издате“.

Чланом 3. став 1. тачка 33) ЗЈН прописано је да је прихватљива она понуда која је благовремена, коју наручилац није одбио због битних недостатака, која је одговарајућа, која не ограничава, нити условљава права наручиоца или обавезе понуђача и која не прелази износ процењене вредности јавне набавке.

Чланом 76. став 1. ЗЈН је прописано да наручилац у конкурсној документацији одређује додатне услове за учешће у поступку јавне набавке, те је ставом 2. наведеног члана предвиђено да наручилац у конкурсној документацији одређује додатне услове за учешће у поступку јавне набавке у погледу финансијског, пословног, техничког и кадровског капацитета увек када је то потребно имајући у виду предмет јавне набавке, док је чланом 77. ЗЈН регулисано којим је све доказима могуће доказати испуњеност предвиђених услова.

Чланом 106. став 1. тачка 2) ЗЈН је прописано да ће наручилац одбити понуду ако понуђач не докаже да испуњава додатне услове за учешће у поступку јавне набавке.

Чланом 93. став 1. ЗЈН прописано је да наручилац може да захтева од понуђача додатна објашњења која ће му помоћи при прегледу, вредновању и упоређивању понуда, а може да врши и контролу (увид) код понуђача односно његовог подизвођача.

Наиме, сходно одредби члана 3. став 1. тачка 33. ЗЈН а у вези са чланом 106. став 1. тачка 2. ЗЈН неприхватљивом ће се сматрати она понуда у којој, између осталог, понуђач није доказао да испуњава додатне услове за учешће у поступку јавне набавке, јер наведено има карактер битног недостатка понуде који резултира у одбијању конкретне понуде. Међутим, Републичка комисија истиче да битан недостатак понуде у смислу члана 106. став 1. тачка 2) ЗЈН који у смислу члана 3. став 1. тачка 33) ЗЈН, у вези са чланом 107. став 1. ЗЈН представља основ за њено одбијање као неприхватљиве, постоји само уколико понуђач не докаже да испуњава додатне услове за учешће који су одређени од стране наручиоца у конкурсној документацији. У том смислу, са становишта одредбе члана 106. став 1. тачка 2) ЗЈН доказна средства чије је прилагање

предвиђено конкурсном документацијом у циљу доказивања испуњености додатних услова за учешће одређених на основу члана 76. став 2. ЗЈН не представљају истовремено и сам додатни услов у сврху чијег доказивања су одређени, нити је стога њихово прилагање само по себи сврха већ има за циљ да се докажу чињенице од којих зависи утврђивање чињеничног стања на околност да ли понуђач испуњава додатни услов за учешће на који се односе.

У конкретном случају, наручилац је као додатни услов за учешће у предметном поступку јавне набавке предвидео кадровски капацитет који подразумева да понуђач има ангазоване дипломиране инжењере са лиценцама 313 или 314, 310 или 311, 332, 350, 352, 391 или 392, 300 (одговорни пројектант арх. пројекта) и 330 (одговорни пројектант термодинамике, термоенергетике, процесне и гасне технике), те предвидео да се испуњеност предметног услова доказује достављањем фотокопије лиценци и потврде ИКС (инжињерске коморе Србије) да су приложене лиценце важеће и да није покренут поступак против носиоца лиценце у ИКС, као и радне биографије, уз навођење да је потребно, уколико су у радном односу, доставити М образац, а уколико обављају рад ван радног односа доставити копију уговора о радном ангажовању за услуге које су предмет ове јавне набавке.

Имајући у виду наведену формулацију додатног услова кадровског капацитета, садржину достављених доказа у понуди изабраног понуђача, те садржину појашњења Инжењерске коморе Србије као издаваоца доказа достављених у понуди изабраног понуђача, Републичка комисија налази да аргументација подносиоца захтева којом оспорава прихватљивост понуде изабраног понуђача у погледу испуњености предвиђеног додатног услова кадровског капацитета, није основана.

Наиме, из саме околности што је у Потврдама Инжењерске коморе Србије достављеним у понуди изабраног понуђача за ангазоване носиоце лиценци наведено, поред осталог, да им одлуком Суда части издата лиценца није одузета, то из наведе потврде произилази да против наведених носилаца лиценци није покренут поступак у ИКС. Наведену околност додатно потврђује садржина достављеног појашњења Инжењерске коморе Србије бр. 789 од 20.03.2019. године из које не произилази да Потврда која се издаје уз лиценцу, а коју је изабрани понуђач доставио у својој понуди за сваког ангажаног носиоца лиценце, и Потврда да није покренут поступак против носиоца лиценце у ИКС, немају исту правну снагу.

Републичка комисија посебно истиче да је, одлучујући у конкретном случају, имала у виду да из садржине поднетог захтева за заштиту права пре свега произилази да подносилац захтева сматра да је наручилац требало да утврди да понуда изабраног понуђача садржи битан недостатак из члана 106. став 1. тачка 2) ЗЈН и да је стога одбије као неприхватљиву, а из разлога што подносилац захтева сматра да у циљу доказивања испуњености предметног додатног услова кадровског капацитета није приложен доказ који је захтеван конкурсном документацијом, не оспоравајући притом садржину достављених доказа у понуди, те износиће у том смислу аргументацију којом оспорава саму испуњеност додатног услова од стране изабраног понуђача. Наиме, Републичка комисија је посебно имала у виду околност да подносилац захтева у поднетом захтеву за заштиту права нити у једном делу истог није садржински оспорио доказе – Потврде ИКС достављене у понуди изабраног понуђача на име испуњености додатног услова кадровског капацитета, у смислу указивања да је евентуално покренут поступак против носилаца лиценци за које су достављене Потврде ИКС, нити је доставио доказе који би указали на наведено.

Сходно наведеном, Републичка комисија налази да подносилац захтева неосновано указује да је наручилац био дужан да понуду изабраног понуђача одбије као

неприхватљиву у смислу члана 106. став 1. тачка 2) ЗЈН у вези са чланом 3. став 1. тачка 33) ЗЈН.

Наиме, као што је већ констатовано, према члану 106. став 1. тачка 2) ЗЈН битан недостатак понуде, који у смислу члана 3. став 1. тачка 33) ЗЈН, у вези са чланом 107. став 1. ЗЈН представља основ за њено одбијање као неприхватљиве, постоји само уколико понуђач не докаже да испуњава додатне услове за учешће који су одређени од стране наручиоца у конкурсној документацији, што у конкретном случају није утврђено.

На основу свега напред изложеног, Републичка комисија је поднети захтев за заштиту права оценила као неоснован, те је на основу члана 157. став 6. тачка 2) ЗЈН донела одлуку као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се тужбом покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана пријема одлуке.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Хана Хукић

Доставити (по ЗУП-у):

- 1. наручиоцу:** ЈП „Завод за изградњу“ Кула, ул. Лењина бр. 8;
- 2. подносиоцу захтева:** овлашћеном члану „АЕ пројект центар“ д.о.о. Сомбор, ул. Грује Дедића бр. 23;
- 3. изабраном понуђачу:** „Шидпројект“ д.о.о. Шид, ул. Кнеза Милоша бр. 2.